

Димитър Бояджиев

Измяна

Измяна, плачущи очи
недей извърща, умилена!
На рамото ми съкрушена,
за миналото не плачи!

кажи ми кой ще изличи
петната на кръвта проляна
по твоите пръсти? А! измяна!
Ридай сломена – и мълчи.

Спокойно бледен, аз не дия
къде, изтерзано до смърт,
сърцето ми остави дия.

Измяна е по-мрачна мене
придала мощ да бъда твърд:
часът на моето рождение.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6305>]